

неджменту», «Операційний менеджмент», «Менеджмент туризму», що стала з експерименту практикою. Суть цієї активізації — колективне обговорення курсових робіт. Після закінчення проектування викладач переглядає курсову роботу, ставить візу про допуск до захисту і призначає рецензента з числа студентів. Захист курсових робіт проводиться за задалегідь складеним графіком публічно перед викладачем (комісією) і навчальною групою.

Студент доповідає про прийняті ним рішення у курсовій роботі, відповідає на зауваження рецензента, на питання студентів і членів комісії. Кожен, хто захищається, є у той же час рецензентом іншого студента. Захист курсових робіт дає змогу активізувати пізнавальну функцію студента, підвищує його відповідальність, привчає економічно грамотно викладати прийняті рішення, використовувати елементи наукових досліджень. Така практика підвищує якість курсових робіт і є своєрідною «репетицією» перед захистом дипломної роботи.

Н. В. Ковальська, ст. викл. факультету лінгвістики КНТУ
Т. Г. Шматок, ст. викл. кафедри ін. мов МЕіМ КНЕУ

АКТИВІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ГРАМАТИЧНОГО АСПЕКТУ АНГЛІЙСЬКОГО МОВЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ НАВЧАЛЬНИХ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Сучасна методика розглядає мову як комунікативний, інтерактивний процес, вказуючи, що в основі його лежить поняття «комунікативної компетенції».

У своїх тезах ми будемо спиратися на визначення комунікативної компетенції за О. П. Петрашук, яка розглядає цей термін як сукупність знань та вмінь тестованих, проявлених в їх мовленнєвих діях.

Комунікативна компетенція містить у собі лінгвістичну компетенцію. Лінгвістична компетенція складається з організаційних та прагматичних знань. Організаційні знання — це знання правил, оперування одиницями мови на фразовому та понадфразовому текстовому рівні. Через прагматичні знання утворюється та інтерпретується дискурс шляхом співвіднесення фраз/речень і текстів з комунікативними намірами учасників спілкування та характеристиками ситуацій спілкування.

Аналіз і узагальнення досвіду роботи викладачів нашого вузу свідчить про ефективність використання тестів, але варто було б наголосити на доцільність використання тестів не тільки як фор-

ми контролю. Не менш важливим на наш погляд є використання тестових завдань як навчальних вправ для формування і відпрацювання граматичних навичок говоріння та письма.

До того ж тестова методика навчання змушує студентів брати активну участь у виконанні навчальних завдань та широко застосовувати мислительські операції.

Відповідно до вікових та психологічних особливостей (О. Б. Бігич, І. М. Берман, В. В. Васильєва «Обучение иностранному языку») для студентського віку характерно: прагнення до свідомої діяльності; висока працездатність; дисциплінованість, якщо при цьому є мотивація, а вона впливає з наявності чітко усвідомлюваної мети діяльності.

Багато робіт вітчизняних і зарубіжних дослідників присвячено ролі контролю, але ми посилаємось на твердження І. О. Зимньої про те, що роль контролю є досить значною: контроль переходить у самоконтроль, при цьому формує самооцінку студентів і, тим самим, безпосередньо впливає на мотивацію навчання, формує зацікавленість до навчальних завдань та визначає якість виконання навчальних дій. А відтак установка на контроль забезпечує активне ставлення студентів до предмету засвоєння.

Для оптимізації навчального процесу контроль лексичних одиниць ми пропонуємо здійснювати з використанням стандартизованих тестів, а при навчанні граматики ми пропонуємо виконувати як найбільше навчальних тестових завдань (термін С. К. Фоломкиної). А відтак, все це активізує розумову діяльність студентів, формує їх позитивне ставлення до іноземного мовлення. Все вказане забезпечується об'єктивністю результатів, зрозумілістю природи тестування.

Г. О. Ковальчук, канд. пед. наук, доцент
кафедри педагогіки та психології

ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ХОДІ ТРЕНІНГУ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ

Розробка системи оцінювання результатів тренінгу має враховувати її відповідність таким факторам: джерелам конкурентних переваг установи по кожному продукту (виду послуг) або ринковому сегменту; конкурентній стратегії організації; можливостям персоналу; наявним ресурсам (менеджмент, структура капіталу, інформаційно-технічне забезпечення тощо); можливостям використання нових знань учасників.